

ZDRAVKO HEBEL

(Zagreb, 21. siječnja 1943. - Zagreb, 11. kolovoza 2017.)

UZagrebu, je nakon teške bolesti u 75. godini života preminuo drugi predsjednik Hrvatskog olimpijskog odbora i osvajač zlatne medalje na Olimpijskim igrama 1968. u Meksiku, vrlo cijenjeni športaš i športski dužnosnik

Zdravko Hebel rođen je u Zagrebu 21. siječnja 1943. godine. Bio je uvijek dobar plivač, plovao, prsaš, dobrih i jakih „škara“, zbog čega je kasnije i stao na vaterpolska vrata. Najprije je krenuo s plivanjem u „Naprijedu“, 1960., da bi već sljedeće godine postao juniorski prvak Jugoslavije na 200 metara prsno. Unatoč tomu, uskoro se odlučio za vaterpolo. Prvi plivački trener bio mu je Franjo Štigler, a prvi vaterpolski Franjo Balen.

„Naprijed“ je tada igrao u drugoj ligi, a Hebel se dobro sjećao prve utakmice: „U Kotoru, protiv Primorca. Bilo je hladno, rujan, sunce tamo brzo zalazi iza brda. Pamtim i danas te hladne bazene, nije tada bilo grijane vode. Sjećam se da je jednom na Tašmajdanu u Beogradu bilo samo 16 stupnjeva.“

Iz „Naprijeda“ je prešao u „Mladost“, gdje je 1977. godine i završio karijeru. S ovim klubom osvojio je veliki broj trofeja: naslov europskih prvaka 1967., 1968., 1969. i 1971. te Kup pobjednika kupova i europski Superkup 1976. godine. Bio je dio momčadi koja je osvojala naslove prvaka Jugoslavije - 1962., 1964., 1967., 1969., 1970. i 1971.

Kao najbolju utakmicu isticao je finale Kupa kupova u Šibeniku protiv mađarskog Ferencvarosa: „Tada smo od 'starih' ostali tek Bonačić i ja, ali odigrali smo taktički jako dobro.“

Za reprezentaciju Jugoslavije od 1965. do 1969. godine Zdravko Hebel je branio 68 puta. Na Olimpijskim igrama 1968. u Meksiku osvojio je zlatnu medalju, kao i na Mediteranskim igrama u Tunisu godinu prije.

Rado je pamtio olimpijsko zlato: „Mi smo počeli kao reprezentacija raditi godinu dana ranije. Seifert je imenovan izbornikom.“

Cijelu smo 1967. naporno trenirali i igrali turnire. Nastupalo je za reprezentaciju šest 'mladostaša' i sedam 'partizanovaca' Pripreme su bile vrlo duge, iscrpljujuće... No, zato smo u Meksiku bili maksimalno spremni.

Početak je bio slab, no kako je turnir odmicao tako se forma dizala. Momčad je bila fantastična. Na голу Stipanić, kao stvoren za branjenje četveraca. Imali smo braniče da ti pamet stane - Trumbić, Perišić i Bonačić. Bone bi suparničkog najjačeg igrača praktički paralizirao.

Čovjek bi rekao, onako velik da je spor, ali ma kakvi - on je bio nepojmljivo brz, a imao je i fenomenalan refleks. Trumbić se mogao pohrvati sa svakim koji je bio statičan. Perišić je bio lukav, sa sjajnim pregledom igre...

Pa onda sve sjajni igrači - Lopatny, Zoran Janković, Mirko Sandić, Dejan Dabović, pa Marović. I još Poljak - taj kada bi krenuo unutra, nije bilo beka koji bi ga zadržao! Potopio je Mađare. Baš smo bili strašna momčad.

Premda smo bili iz dva suprotstavljena kluba na čijim

utakmicama je stalno bilo tučnjave i rijetko bi koja završila u miru, u reprezentaciji smo bili homogeni.“

Hebel je bio i vrlo cijenjeni međunarodni vaterpolski sudac, od 1979. godine. U športu je obnašao brojne dužnosti: od 1991. do 2000. godine bio je predsjednik Zagrebačkog športskog saveza, dopredsjednik Hrvatskog olimpijskog odbora od 1991. do 2000., zatim predsjednik Udruge hrvatskih vaterpolskih sudaca od 1993. do 1995. godine, potom predsjednik Hrvatskog vaterpolskog saveza 1995. i od 1999. do 2000., da bi od 2000. do 2002. godine bio predsjednik Hrvatskog olimpijskog odbora.

Usporedno s igranjem i treniranjem vaterpola, Zdravko Hebel završio je Elektrotehnički fakultet. Bio je vrlo cijenjeni doktor znanosti i sveučilišni profesor.

Zdravko Hebel snažno se angažirao u pokušaju da se Hrvatska kvalificira na Olimpijske igre u Barceloni 1992. godine, također i oko priznavanja Hrvatske u LEN. Dosta je napravio i na organizaciji Hrvatskog vaterpolskog saveza.

Organizacija je inače uvijek bila njegova jača strana - od organiziranja obrane ispred svog gola, do organiziranja raznih športskih društava u kojima je radio. I svugdje je ostavljao snažan pečat!

Godine 2000. Međunarodni olimpijski odbor dodijelio mu je priznanje pod nazivom „Sport i svestranost“.

(Jurica Gizdić)